

L'ESPURNA

Contra el reformisme, contra la difamació hi oposarem sempre la Bandera Roja del Socialisme.

Segona Epoca. Any II. Núm. 47

Girona, dissabte, 9 de gener de 1937

DIARI DE LA TARDA

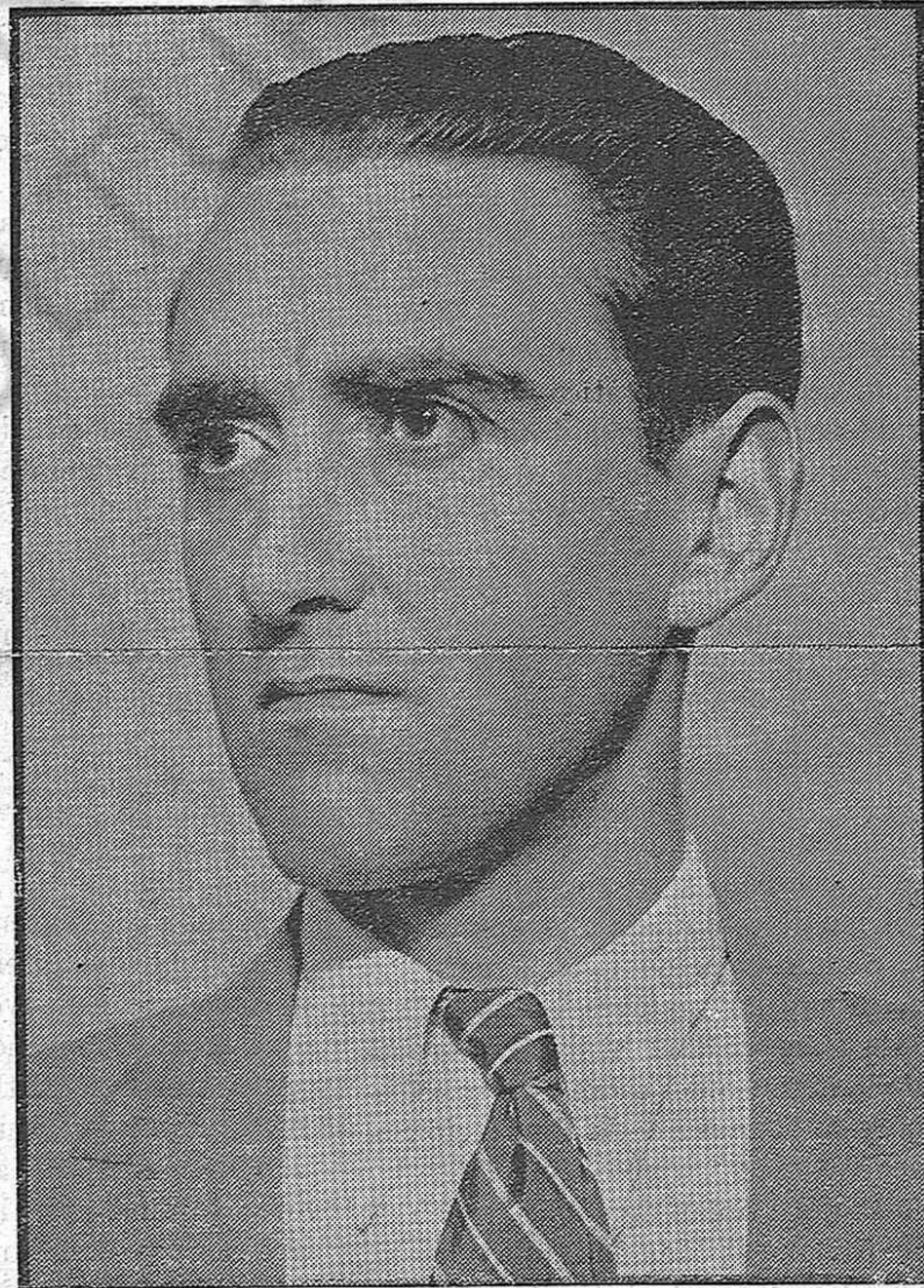
PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

EL NOSTRE ACTE D'AHIR AL TEATRE MUNICIPAL

LENIN

MAURIN

A les 9 i mitja d'ahir es celebrà al nostre Teatre Municipal l'anunciat acte del P. O. U. M. La sala magníficament adornada, estava curulla d'una gernació àvida d'escoltar les consignes del nostre Partit per mitjà de la veu autoritzada dels nostres dirigents.

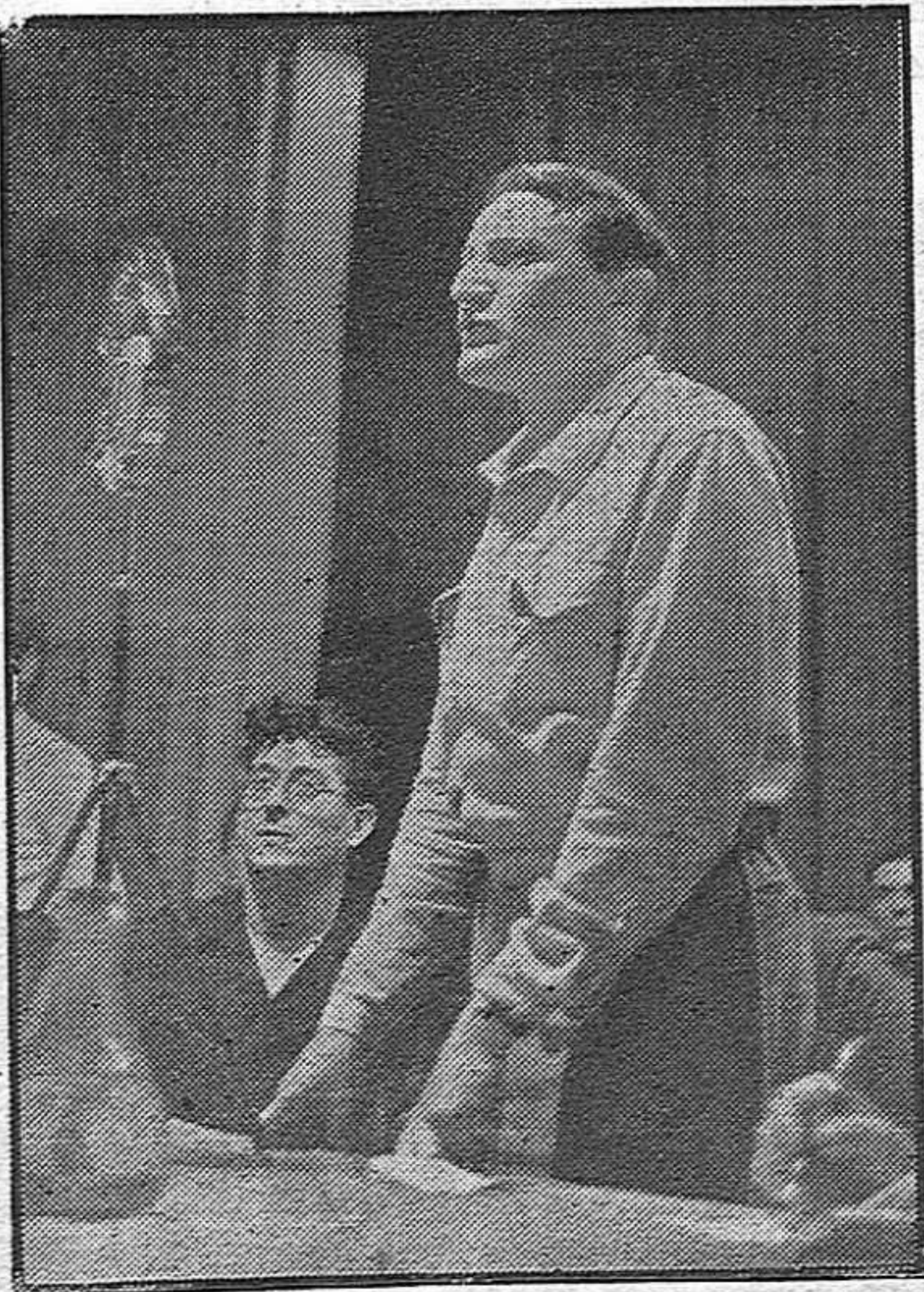
Durant tot l'acte la Banda de Milícies del P. O. U. M. de Barcelona, en nombre d'una cinquantena i la banda de cornetes i tambors del P. O. U. M. de la nostra ciutat tocà himnes revolucionaris com *La Internacional*, *La Jove Guàrdia*, *La Bandera Roja*, *los Hijos del Pueblo*, i a *Las Barricadas*, que foren molt aplaudits.

Destacaven entre la grandiosa silueta nostre Lenin (una llenç de vint metres d'alçada que tapava completament l'escenari) uns retrats magnífics del desaparegut Maurin i del gran revolucionari Lenin, obra del Sindicat de Dibuxants Professionals de la nostra ciutat.

Abans de començar l'acte, que fou radiat per l'Emissora gironina, el company Joan Quer del Comitè Local del P. O. U. M. dirigí unes paraules als afiliats i simpatitzants i s'expressà així: Companys. L'acte que el Comitè Local del P. O. U. M. ha organitzat per aquesta nit és fet en un

moment de veritable perill al curs de la Revolució. Es feia necessari que el P. O. U. M. de Girona, partit netament revolucionari, no pas gestat de 4 dies sinó que ha seguit la lluita sempre contra la burgesia que any darre any havia massegat la classe treballadora, fes sentir la seva veu a totes les nostres comarques. Hem cregut que l'acte d'avui, d'un èxit indiscutible, l'havia de presidir els nostres combatents que lluiten al front de combat amb les armes a la mà. Per aquest motiu, doncs, el P. O. U. M. fa presidir l'acte a l'heroic Grossi, al nostre company que tothom coneix pels seus llargs anys de lluita.

Per això, doncs, el camarada Grossi ocuparà la presidència.

Un destacat militant del Buró Internacional de Londres que prengué la paraula al miting del Price confirmant així la solidaritat proletària internacional i que no ha pogut assistir al nostre acte per causes alienes.

GROSSI

Forts aplaudiments coronen les darreres paraules del company Quer i l'aixecament de Grossi, el lluitador que parla així: Companys i companys de Girona. Abans d'aquest moviment revolucionari el nostre Partit, no solament a Catalunya, sinó en la majoria dels pobles de la península Ibèrica feia veure a la classe treballadora que els elements contraris a l'emancipació del proletariat estaven prompts i disposats a llançar-se al carrer. Nosaltres descobriem les seves maniobres i les combatíem. L l a v o r s

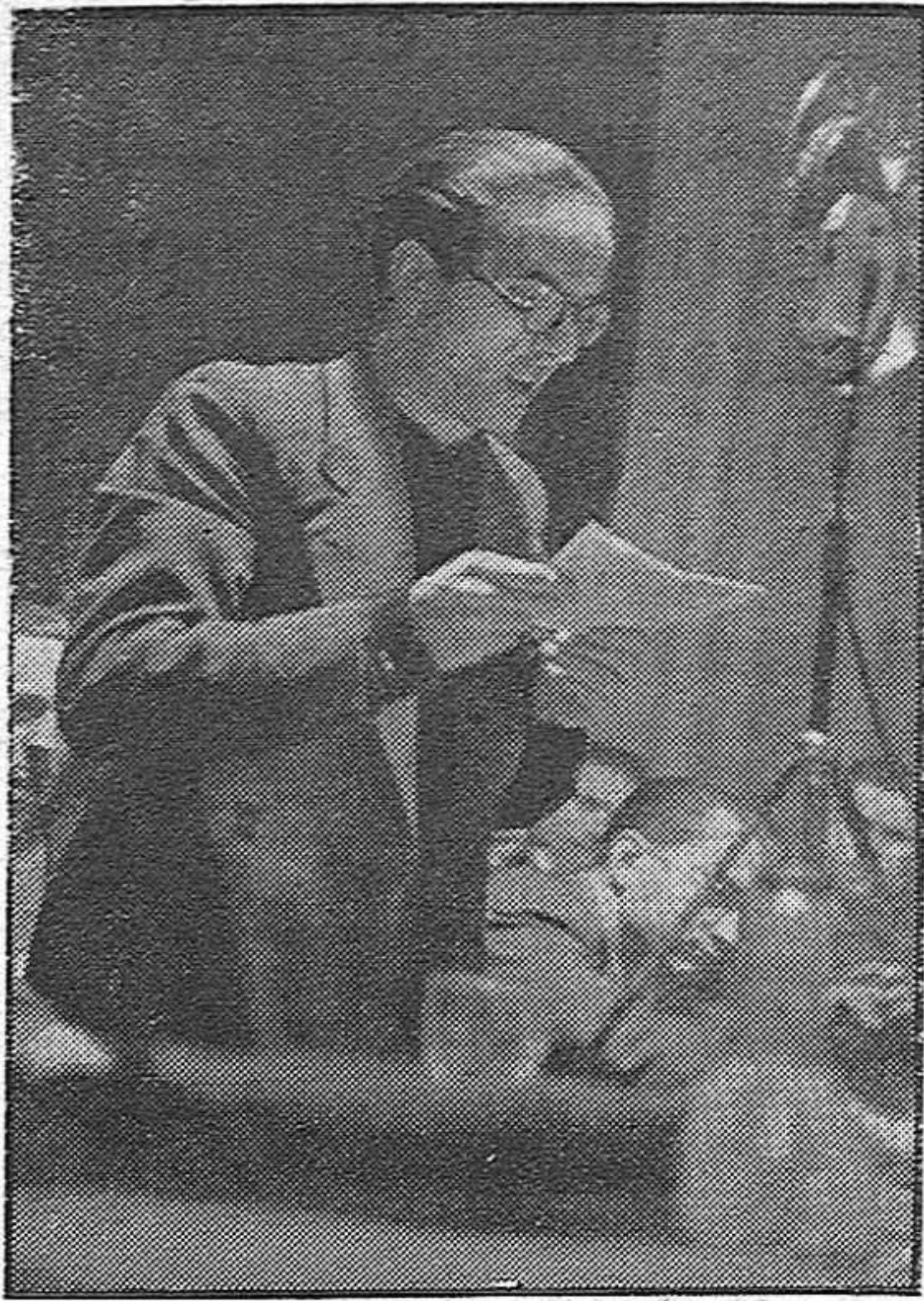
molts en titllaven d'elements pertorbadors i provocadors. Es boicotejaven tots els actes realitzats pel nostre Partit, però ara han hagut de reconèixer que el nostre partit, el P. O. U. M., havia estat qui havia donat llum clara a la situació del nostre país.

Avui ens trobem i estem en ple moviment revolucionari. La classe treballadora, obrera i camperola, es troba al front de lluita, donant la seva vida si és precis per combatre el feixisme i nosaltres no hem tingut de rectificar cap paraula de les pronunciades abans del moviment revolucionari.

Des del primer dia de la lluita a Barcelona, ajudat pels elements del nostre partit he sortit al carrer. Recordo perfectament que al carrer no hi havia ningú dels que ara ens critiquen. Quan això succeïa es trobaven també a la lluita Pedrola, Germinal, Castells, Ascasso, Durruti, el nostre Rovira, però, companys, no hi havia cap dels que ara parlen tant del Socialisme, dels que ara ens difamen. (Forts aplaudiments).

Els lluitadors del front no acostumen a passar factura dels nostres actes. Nosaltres, els combatents no tornarem a les nos-

SOLANO per la J. C. I.

tres llars sense haver acabat amb el feixisme i sense que la Bandera roja del Socialisme imperi a tot Espanya. (Aplaudiments).

Els nostres milicians no volen el Parlament actual, no lluiten vint-i-quatre hores seguides per un parlament sortit d'unes eleccions més o menys guanyades a força de diner, no. Volem un parlament revolucionari, unes assemblees revolucionàries on, vosaltres, els treballadors de la fàbrica, del taller i del camp, poden tenir-hi la representació directa.

Aquesta guerra, doncs, no s'ha d'acabar en un règim democràtico-burgès sinó que ha d'ésser l'emancipació total del proletariat. Això és el que volen i per què lluiten els camarades del front. Seria vergonyós, que al venir nosaltres del front haguessim de donar començ a la Revolució. (Més aplaudiments).

El salut que porto dels companys que lluiten al front és un salut victoriós. No donem ni un pas enrera, i per a què el règim democràtico-burgès guanyi hauran de passar primer damunt del nostre cadàver.

Avant! companys, ni un pas enrera! Lenin, el partit comunista rus, també era criticat. Som revolucionaris. Firms, camarades, ningú no ens arravatarà les armes de les mans en tant hi hagi un treballador de la ciutat o del camp en peu. Nosaltres portem la causa de la Revolució Socialista.

(Uns llargs aplaudiments coronen el magnífic parlament del lluitador Grossi, mentre la Banda del P. O. U. M. interpreta La Internacional).

SOLANO

Seguidament s'aixeca a parlar el secretari General de la J. C. I. Wilebaldo Solano. La seva aparició és també subratllada amb forts aplaudiments.

Companys de Girona. El reformisme ha aixecat el cap i vol donar cops de mort a la Revolució. Nosaltres, principalment la Joventut, tenim el deure de posar-nos en guàrdia i anar contra ell. A Madrid s'ha suspès el diari "POUM" i se'ns ha assaltat el local de la J. C. I. Després d'aquesta campanya contra nosaltres, el reformisme ha dirigit la seva ofensiva contra la C. N. T. i les J. J. LL. S'ataca, tant a ells com a nosaltres, a Madrid, a València, a Llevant i a tot Espanya. No hem de tolerar-ho i no ho tolerarem.

També se'ns ha acusat de trotsquistes i d'agent de la 5.ª Columna. Nosaltres hem de dir que el nostre Partit, des de la seva fundació, no ha tingut cap fregadís amb els trotsquistes. Discrepàvem de Trotski, i de la seva política, però hi ha pel mig una cosa essencial i és que la reacció mundial es venja de la influència actual de Trotski, se l'expulsa de per tot i nosaltres no podem seguir aquesta mateixa corrent.

També se'ns acusa de feixistes i d'a-

gents de la 5.ª columna, i jo pregunto: Nosaltres que hem deixat els millors militants de la J. C. I. i del P. O. U. M. als carrers de Barcelona, el 19 de juliol i a les trinxeres d'Aragó i Madrid durant aquests cinc mesos de lluita, podem ésser feixistes?

Tots sabem quina ha estat l'obra del P. O. U. M. al Govern de la Generalitat. Gràcies al camarada Andreu Nin s'han concerit els drets a la Joventut, drets que mai la burgesia ens hagués concedit. Quan Largo Caballero era ministre de Treball, enlloc de treballar per la Joventut obrera, impedí la seva entrada als sindicats, i impedí que la veu dels nostres joves camarades es deixés sentir en la tribuna i en la premsa.

Encara hem fet més al Govern de la Generalitat. Hem creat l'obra dels Tribunals Populars, que ara el reformisme preté destruir. Però, en contra aquests elements reformistes, lluitarem. Estem disposats a portar la Revolució fins a la fi.

Considerem que s'ha de fer la unitat de la classe treballadora, però de la classe veritablement revolucionària. Volem que sia un Front Únic de la Joventut revolucionària espanyola. La nostra consigna ha d'ésser sempre, Guanyar al feixisme i lluitar per a fer triomfar la Revolució Socialista. (Aplaudiments).

En lloc del mort Parlament hem de crear els òrgans del poder revolucionari, crear Assemblees constituents revolucionàries i declarar la guerra a aquesta política an contra de la classe treballadora.

Necessitem, també, un exèrcit autènticament revolucionari, un exèrcit obrer. És un problema, ara, la creació d'aquest exèrcit, doncs hi ha el perill del reformisme que té la dèria de crear un exèrcit com el que destruïrem el 19 de juliol. El nostre exèrcit ha d'ésser dirigit i compost per tota la classe treballadora, pels que senten i viuen els moments de la revolució. Els que vulguin imposar el contrari, són enemics de la Revolució i ténim el deure d'aixafar-los.

Hem d'apoderar-nos de les universitats anacròniques i portar en aquests centres docents a la nostra joventut, ja que han d'ésser aquests els privilegiats en l'ensenyament i en l'ensenyança.

El feixisme internacional vol destruir la Revolució espanyola, ja que saben que aquesta és el començ de la Revolució universal, per això Hitler i Mussolini lluiten contra nosaltres, ajuden amb tots els mitjans de destrucció als rebels espanyols i volen anihilar-nos. Es fa precis, és necessari fer nosaltres una política internacional revolucionària. No hem de creure els armistícis proposats per la Societat de Nacions ja que hem de tenir present les asenyades paraules del nostre mestre Lenin: "La S. de N. és la cova on es gesten els assassinats dels pobles revolucionaris".

Solano acaba dient que tota la Joventut treballadora i revolucionària ha de estar dempeus sense que ningú permaneixi inactiu. Invita a venir a les files de la Jo-

Un detall de la presidència del nostre acte d'aquesta nit

GAYOLÀ pel C. del P.O.U.M. de Girona

ventut Comunista a tots els joves per a aconseguir la lliberació total i fer un front únic de la Joventut revolucionària. Avant per la victòria!

El públic emocionat li dedica una calorosa ovació.

GAYOLÀ

Parla després el camarada Gayolà, membre del C. E. del P. O. U. M. Es dirigeix als reunits i s'expressa així: Companys treballadors de Girona. Els homes del P. O. U. M. són coneguts abastament de tothom. No hem pogut silenciar mai el què teníem l'obligació de dir. Recordeu els primers dies de la República. Nosaltres mateixos, els que ara us parlen donàvem la cara i féiem una crítica severa dels homes de la República. Erem nosaltres els únics que prevíem l'aixecament militar del 10 d'agost i érem solament nosaltres que denunciàvem les falles de la República democràtica.

Actualment el P. O. U. M. es troba abocat a una situació política insostenible. Una sèrie de senyors revolucionaris que abans del 19 de juliol s'han destacat pel seu odi a Rússia i ens titllen a nosaltres de contrarrevolucionaris, però nosaltres afegim: Ahir, avui i sempre reconeixem Rússia com la pàtria del proletariat mundial. Estem disposats a donar per Rússia la vida si cal, però no volem consistir que per un plat de lleties es vengui la nostra Llibertat.

Les primeres granotes de la Revolució demanaran un govern fort, avui Ossorio i Gallardo, una altra granota, deia; Antifeixistes de tot el món uniu-vos. D'antifeixistes jo us dic que n'és tothom ja que fins els mateixos capellans que es troben al nostre poder, alcen el puny i difamen el seu Déu, però el que no pot ésser tothom és proletari amb tremp revolucionari.

Hi ha un partit, que tots coneixeu, que va predicant, primer la guerra, després la Revolució. No amics, la realitat ens dona

a comprendre el què tenim nosaltres, la nostra consigna: Guerra al front, Revolució a la rearguarda.

Els nostres milicians que lluiten al front no lluiten per a què torni estar tot com abans del 19 de juliol. No volen que quan tornin es trobin amb què a la casa Grober hi hagi els germans Portabella a la direcció i que als companys ferroviaris se'ls pagui un jornal de 5 a 6 pessetes, i encara menys que a l'Alcaldia s'hi assenti un Camps i Arboix o un Tomàs.

Ara més que mai demanem i exigim més democràcia sindical. Sabeu tots, que a Girona abans del 19 de juliol només hi havia C. N. T. i Federació de Sindicats. No es parlava cinc mesos enrera ni d'U. G. T. ni de P. S. U. C. i ara ens trobem en què hi ha a U. G. T. quinze mil afiliats. D'on han sortit? — Volem una depuració sindical ja que no volem que hi hagi elements feixistes als sindicats. També volem que es celebrin assemblees sindicals perquè la majoria d'afiliats a la U. G. T. no coneixen els seus dirigents.

Volem també saber com ha anat això de U. S. T. - P. S. U. C. Una cosa és organització sindical i altra cosa és organització política. Els comitès d'Enllaç U.G.T. — C.N.T. — P.S.U.C. — F.A.I. volem que tinguin una acció delimitada. Volem democràcia sindical, en una paraula: Responsabilitat.

Abans d'acabar us diré, encara que els companys que em seguiran ja us ho exposaran amb més claretat, que s'intenta eliminar el P. O. U. M. i s'intenta estrangular la Revolució, però jo en nom del P. O. U. M. us dic que mentre els obrers tinguin les armes a la mà, mentre hi hagi un sol militant del P. O. U. M. en peu, nosaltres cridarem sempre "Fins a vèncer o morir". (Llargs aplaudiments coronen el parlament del camarada Gayolà, mentre la Banda del P. O. U. M. interpreta himnes revolucionaris).

GORKIN

A continuació pren la paraula el camarada Gorkin del Comitè Executiu del P. O. U. M. s'expressa així:

Companys i companyes de Girona. Ha estat propi de les grans revolucions haver de combatre, no solament contra l'enemic interior sinó també contra l'enemic exterior. Exemples tenia la Revolució francesa, la Revolució Russa del 17, i finalment la Revolució espanyola. Tots han hagut de combatre no solament l'enemic interior, el Capitalisme i el feixisme, sinó contra la coalició dels feixistes de tota Europa. Nosaltres afirmem des d'aquí que de la mateixa manera que els exèrcits de la Convenció i l'Exèrcit Roig saberen vèncer la lluita interior i exterior, nosaltres també, els nostres milicians, sabrem vèncer el feixisme tant nacional com internacional. (Es aplaudeix).

Hitler i Mussolini s'havien coaligat amb Sanjurjo a Portugal sota la protecció descarada del dictador portuguès Oliveira Salazar, ho feien dissimulat però ara quan veuen que Franco no pot guanyar la guerra es llancen a una intervenció descarada passant per damunt de tot i sense que les altres nacions que es diuen democràtiques i fins i tot socialistes facin res per a impedir-ho.

Entre la Junta de Burgos, el Govern d'Hitler i el Govern de Mussolini i la Dictadura portuguesa existeix un compromís formal, un pacte secret que es resumeix en poques paraules així: A compte d'una ajuda en armament i homes, el feixisme espanyol es compromet a lliurar les Balears a Mussolini, les Canàries a Hitler i una sèrie de concessions que favoreixen la guerra del feixisme europeu. Podrà disposar Hitler de les mines espanyoles per a prosseguir la seva esbojarrada carrera d'armaments a l'Alemanya, és a dir, podrà treure d'Espanya tots els productes que preparin la guerra com a única sortida contra els països que li feren signar el tractat de Versalles.

Mussolini necessita la victòria pels seus somnis imperialistes, necessita les Balears.

Va aconseguir a sang i foc la submissió d'Abissínia però per a aguantar-la necessita 425.000 soldats i 150.000 obrers. No és possible que pugui mantenir-los i per això necessita consoli-

dar les seves posicions d'Abissínia. Per això ajuda als rebels per a assolir les illes Balears, des d'on podria exercir la seva força contra Anglaterra i França.

França, presidida pel socialista Lleó Blum, en lloc d'aportar la seva ajuda immediata al pobre treballador espanyol que respongui a una legalitat democràtica internacional, no té més que un desig i és el de mantenir-se neutral. I nosaltres comencem per dir: Un socialista que es declara neutral quan un país és socialista, no és un socialista i deshonra el terme del Socialisme.

Malgrat l'ajuda als rebels d'Hitler i Mussolini, malgrat l'absurda neutralitat d'Anglaterra i França apareix la seguretat de què l'heroic proletariat espanyol vencerà, no per una República democràtica sinó per una república Socialista en nom del treball internacional.

Camarades, fa un mes em trobava a Madrid i vaig tenir ocasió de presenciar horrors grandiosos. Els avions d'Hitler i de Mussolini al servei de Franco, i de manera traïcionera fan una breu aparició, llencen dinamita, incendien barrades senceres i assassinen per dotzenes i centenars els vells, les dones i els pobres infants. Nosaltres afirmem que no es pot parlar d'armistici entre els bandits que assassinen a mansalva i els treballadors revolucionaris que lluiten per la seva Llibertat.

Hem de prendre represàlies. A cada bombardeig, a cada atac a les nostres costes pels avions feixistes hem de contestar nosaltres, bombardejant també els barris burgesos de les poblacions feixistes.

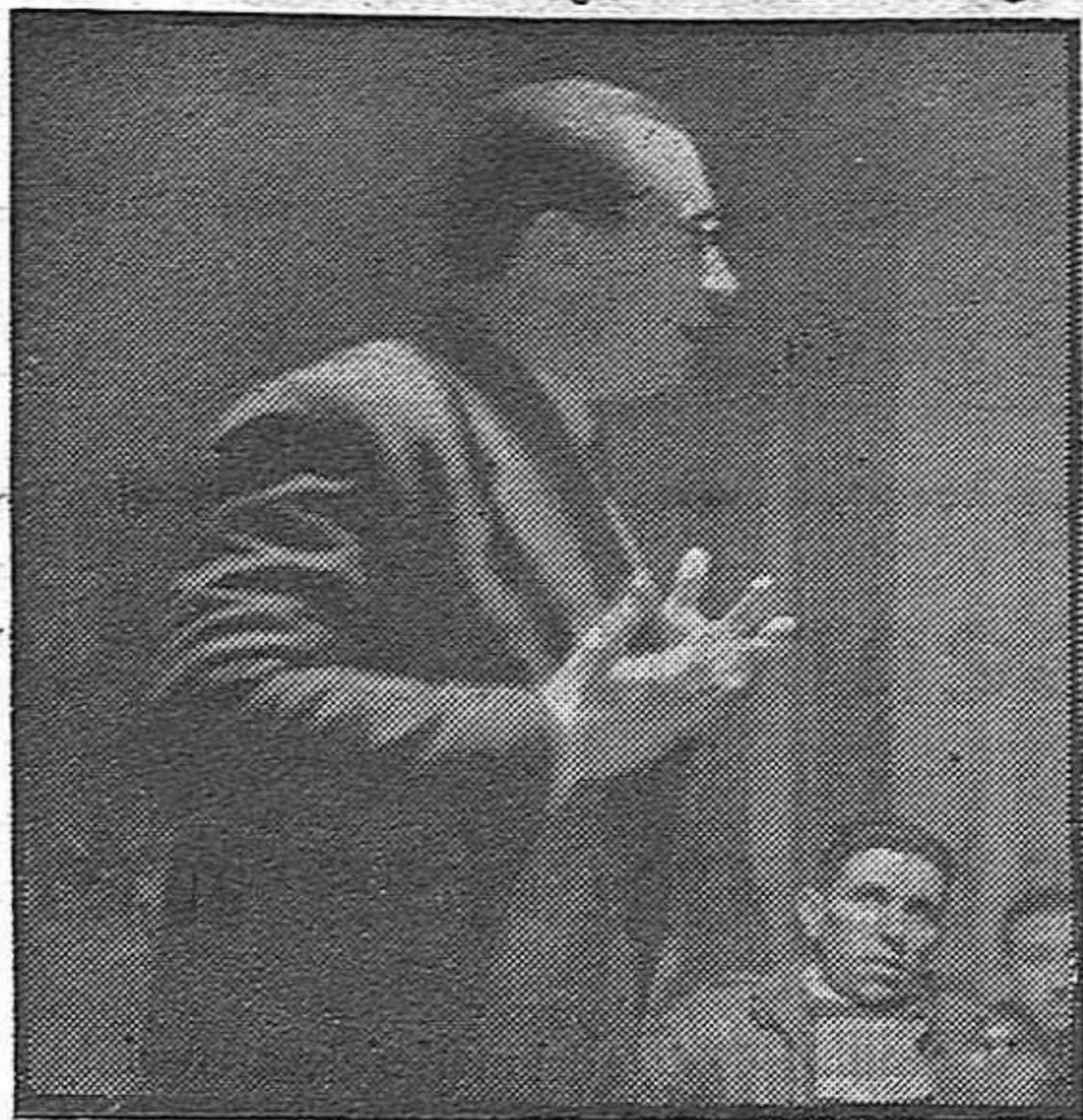
Us han parlat els companys anteriors de la campanya difamatòria que s'està realitzant internacionalment contra nosaltres. Els contra qui es dirigeixen aquests atacs són els que fundarem a Espanya l'any 1921 el Partit Comunista. Maurín, Nin, Andrade i una altra sèrie de camarades d'entre els quals tinc l'honor de comptar-m'hi, portarem el comunisme a Astúries, Llevant. Per a defensar la Internacional Comunista, nosaltres hem hagut de patir 10 anys i jo pregunto, quan nosaltres defensàvem la Revolució russa, on estava el senyor Comorera?

Companys: La nostra vida pública ha estat sempre un mirall. Desafiem a qui vulgui que investigui els anys de militantisme de tots els militants del P. O. U. M., que al mateix temps s'investigui els actes dels defensors actuals de la Revolució russa i que es digui amb tota lleialtat qui sempre ha permanescut fidel a la classe treballadora internacional. No ens estranya que elements que sempre han combatut l'Aliança Obrera per una Conselleria, combatin el P. O. U. M. que defensa els interessos del poble. No hem atacat mai la Rússia, som els seus millors defensors i hem seguit les assenyades paraules de Lenin quan deia: "O la Revolució Internacional vindrà a salvar la Revolució russa o la Revolució russa aixafarà a cops el capitalisme internacional". S'ha de defensar, doncs, la Revolució russa com la defensem nosaltres, fent triomfar la Revolució internacional.

El Comitè Executiu del P. O. U. M., abans d'ahir prengué l'acord de crear una Comissió d'Enquesta Internacional formada per elements de la III Internacional Comunista (aquests que ara ens difamen), Internacional Obrera Socialista, IV Internacional, Associació Internacional de Treballadors, Buró Internacional de Londres (El POUM d'Anglaterra).

Doncs bé: que vingui aquesta Enquesta i que es pronunciï amb tota sinceritat. Després d'això tenim l'absoluta seguretat de què sortirà a la llum la nostra innocència. Llavors nosaltres exigirem que el proletariat apliqui als calumniadors el mateix tracte que mereixen les calúmnies contra el nostre partit.

A Lenin també se'l difamà, se l'acusà d'agent del Kaiser. La Història ha destruït aquelles calúmnies i li ha donat la victòria l'octubre del 1917. El nostre partit, fidel a Lenin, seguirà avant fins a la victòria de tots els treballadors de la Revolució Socialista. (Es llargament aplaudit).

GORKIN pel C. E. del P. O. U. M. i en segon terme Grossi que va presidir en nom dels combatents

N I N

El camarada Andreu Nin del Comitè Executiu del P. O. U. M. en aixecar-se a parlar és rebut amb una forta ovació; comença el seu acte així:

Companys: Els grans esdeveniments històrics que vivim el moment present serveixen per a constatar la justesa o falsedat de les posicions sostingudes per les organitzacions obreres. Fa noranta anys que Marx i Engels llançaren al proletariat de tot el món el manifest comunista que representava el punt de vista d'un nucli extremadament petit. En aquest manifest un dels punts deia que el obrers no tenien pàtria. Aquest nucli petit, aquesta classe avança pel camí de les lluites i afany d'emancipació i sorgeix un moviment obrer en una època del floriment del capitalisme. Aquell temps també neix el reformisme en el moviment obrer. En 1914 la II Internacional ja fallida i en lloc d'emmenar el camí veritable segueix el junyiment del moviment al carro del capitalisme.

Diem que si Lenin i Rosa-Luxemburg referen el moviment revolucionari, nosaltres que tenim el nostre país al darrer reducte de la Revolució espanyola internacional, farem una Internacional veritablement revolucionària. (Aplaudiments).

El problema que està plantejat a Espanya no és més que un aspecte de la lluita entaulada entre el feixisme i el Socialisme i el treball i el Capitalisme. O la classe treballadora aixafarà al feixisme o aquest anihilarà al Socialisme. Aquest és el dilema.

El 19 de juliol els militars es llencen al carrer per tal de declarar la guerra a la classe treballadora i es produí el fet sorprenent que enlloc de l'aniquilament d'aquesta classe se la trobà al carrer amb les armes a la mà i hem vist com aquest poble treballador ha resolt, el problema que la burgesia republicana en cinc anys no havia pogut resoldre.

Hem vist també un manifest que la Internacional que encara té l'atreuiment de

dir-se comunista ha publicat donant compte de què la lluita està entaulada per al manteniment de la República democràtica. També en aquest manifest es deia que s'ha d'anar poc a poc amb les collectivitzacions. I no acaba aquí la política de la Internacional ex-comunista; diu que s'ha de tractar amb cautela la qüestió del camp i que s'ha de repartir als treballadors la terra expropiada als feixistes.

Això no és el mateix que volem nosaltres. Sabem tots bé que el nostre intent és donar la terra dels grans propietaris al pagès perquè treballant-la té el deure de posseir-la. Nosaltres volem la collectivització absoluta de la terra.

No es pot jugar amb política revolucionària, la revolució proletària no és un "pronunciamiento". És l'expropiació sencera de la burgesia.

La Internacional ex-Comunista diu que hem de lluitar per la pàtria. No en tenim, companys, de pàtria. Només en tindrem quan haurem guanyat al capitalisme amb la Revolució. No es lluita per la independència. Com hem dit és una guerra de classes, una de les quals ha d'eliminar a l'altre.

Conec Comorera de molts anys. Des de la infantesa. Quan jo era a Rússia, formava part aquest "senyor" Comorera de l'ala dreta del socialisme reformista argentí. Aquest "senyor" em donava les excel·lències de l'Argentina i em parlava contra la Revolució russa. Ara em trobo amb què Comorera és el seu braç dret i jo sóc el seu difamador. Qui ha canviat? Jo crec que ni nosaltres ni Rússia, els únics que han canviat han estat els seus dirigents i el "senyor" Comorera.

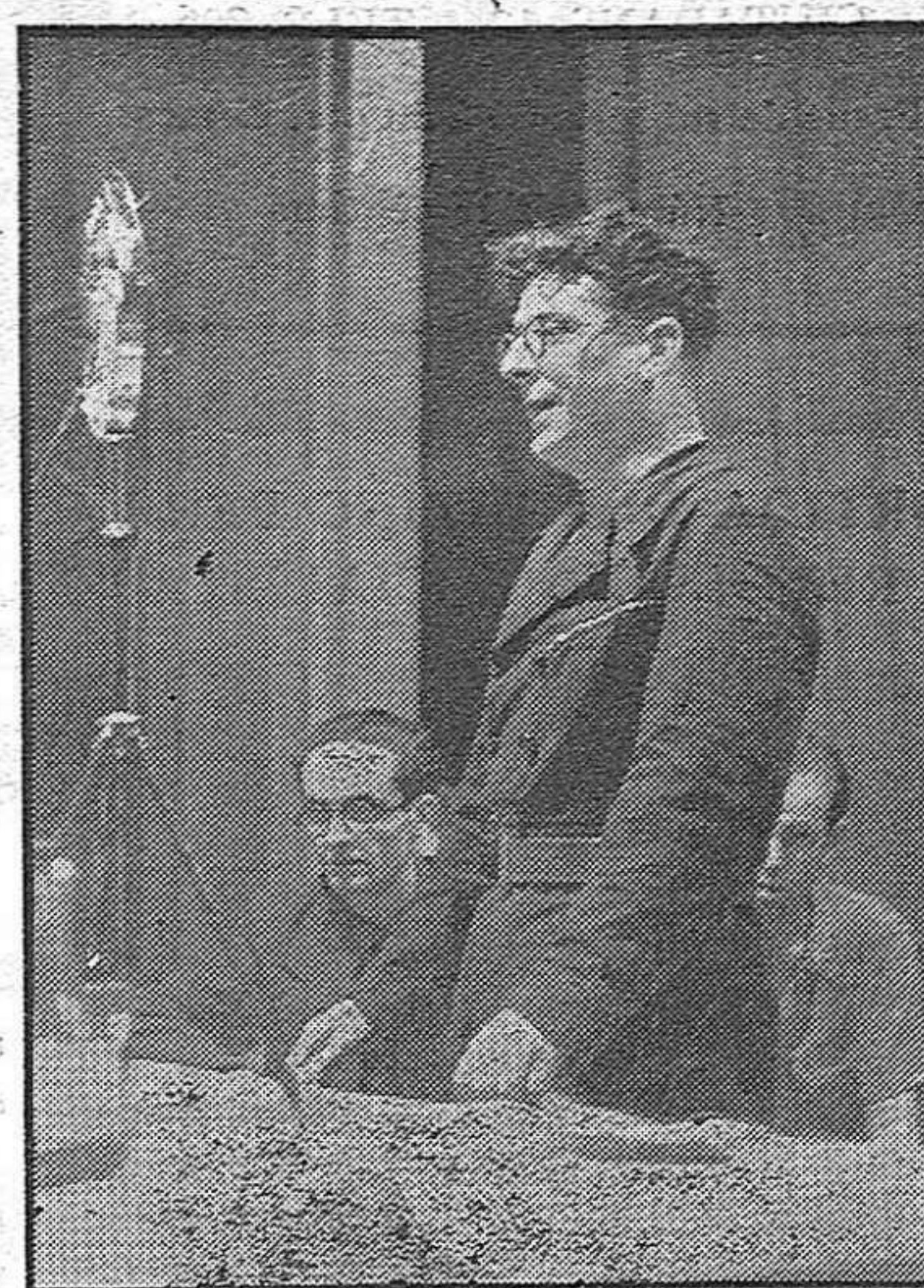
El reformisme també ha anat contra els companys de la C. N. T. a Madrid suspentent el seu diari, i ha anat a la creació de la policia que tindrà el mateix regust que la guàrdia civil i policia antiga.

Se'ns eliminà del govern perquè volien un govern homogeni, perquè érem uns nens discòls, i jo us pregunto, que el que hi ha ara governa? És que no estem tots convençuts de que ja va néixer mort? Aquí del que es tractava era foragitar-nos del govern i eliminar-nos després de la vida política de Catalunya i d'Espanya i per això se'ns presenta com a elements reaccionaris i demà empresonar els militants més coneguts de nostre partit. Es va a això per a emprendre després la lluita contra els companys de la C. N. T., de la FAI, que ara són respallats per aquests elements del P. S. U. C.

Nosaltres continuarem lluitant sense sortir-nos de la línia política del nostre partit, sense sortir de la línia revolucionària. No ens importa donar la nostra vida si lluitem per la Revolució.

A l'acabar el seu parlament el company Andreu Nin és ovacionat. La Banda del P. O. U. M. interpreta l'himne revolucionari *La Bandera roja*.

El company Grossi tanca l'acte en nom dels combatents, no en nom dels combatents del P. O. U. M. sino en el de tots els

NIN pel C. E. del P. O. U. M.

treballadors que estan al front desitjosos d'anar endavant per aixafar el feixisme i portar aquí la victòria del Socialisme.

Amb la victòria a Espanya triomfarà la Revolució Socialista a tot el món.

Es cloué l'acte, el públic dempeus i cantant himnes revolucionaris.

Maury.

NOTICIARI

Ha sigut atesa al Dispensari Municipal, pel metge Xavier Casadevall, Joana Granell Mira, de 7 anys, domiciliada amb els seus pares al carrer de la Rosa, n.º 7, baixos, d'una ferida contusa a la regió frontal de pronòstic lleu, produïda per un altre criatura del mateix carrer.

La veïna d'aquesta Maria Garcia, domiciliada al carrer de Ciutadans, n.º 98, fa a mans de l'Alcaldia un llaví trobat a la via pública, el que es lliurarà al qui acreditat que li pertany.

Comitè Econòmic d'Espectacles Públics

C. N. T. A. I. T. TEATRE MUNICIPAL

Companyia de comèdia de Emili C. Espinosa. — Dissabte, a les deu de la nit: la comèdia en tres actes *Alfilerazos*.

Diumenge, a les cinc de la tarda: *La Màrtir de la Libertat* (Mariana Pineda) i la comèdia en dos actes *La Casa de Quirós*.

Nit, a les deu: la comèdia en tres actes *Sol i sombra*.

BARCELONA

Comunicat d'aquest matí

Barcelona. — El comunicat facilitat aquest matí per la Conselleria de Defensa de la Generalitat de Catalunya, diu així: «Al sector del Sud en un dels reconeixements ofensius efectuats per les nostres forces que allí operen han estat copats una guàrdia falangista fent-se a l'enemic 4 morts i un presoner, agafant-sels-hi a més els 4 fusells.

Al Subsector de Lécera s'ha rebutjat un atac enemic amb foc intens de fusell metralladora i bombes de mà, causant a l'enemic 2 morts. Per la nostra part hem hagut de lamentar solament 2 ferits lleus.

Visites al president Companys

Barcelona. — El president Companys ha visitat aquest matí el taller de l'escultor Maragall. A la tornada ha rebut la visita de Josep Soler, Joan Molas, comissari civil de la columna Macià-Companys i a uns representants de la C.N.T. a la Junta de Defensa interior.

Un petit detall dels assistents a l'acte d'aquesta nit al Teatre Municipal

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CIUTADANS, 12. — TELE. 206
Preus de subscripció 2'50 pts. el mes.
Núm. solt 15 cèntims

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P. O. U. M. A LES COMARQUES GIRONINES

Telefons del P. O. U. M. :
Redacció de L'ESPURNA, 206
P. O. U. M. i J. C. I., 288
Club Esportiu Proletari, 561
Caserna Lenin: 122

SORTIDA DEL MÍTING PER LA REVOLUCIÓ SOCIALISTA

Solsament els interessats en la térbola protecció de la fosca poden temer la resplandor de la veritat

Front juvenil revolucionari

Front de la joventut, diuen els reformistes. Front de la joventut revolucionària, diem nosaltres.

Partidaris del front de la joventut ho són tots aquells que no arriben a interpretar la lluita de classes. Perquè semblant unió implica un compromís entre el jove indiferent als problemes del proletari, o més freqüent encara, contrari als interessos del mateix, i el jove que ha viscut sota el jou de la misèria imposada per l'amo, que reaccionava ple de tendresa i de indulgència davant el fill degenerat que anava a recordar-li la necessitat d'escanyar més i més l'obrer, si volia a ell contemplar-lo tranquil i satisfet.

En aquest jove indignat té també dret a ingressar en aquest front de joventut.

I justificuen aquesta vergonya amb una mentida, ja que no poden lògicament admetre la possibilitat d'assimilar-los a la causa del proletariat.

Els privilegiats de la societat burgesa no volen el nostre triomf. Desitgen, sí, anorrear-nos per a sempre.

No cal discutir el dilema avui plantejat. O triomfa la revolució socialista o triomfa la reacció feixista. Una o altra, però, ho farà a costa de la total aniquilació de l'enemic. No pot haver-hi termes mitjos.

Perquè, doncs, es preté incorporar la joventut burgesa, el nen mimat per la riquesa i la sort, que sent repugnància al contacte de la brusa no massa polida del treballador de fàbrica?

Es que pot suposar-se que ha reaccionat a la vista de l'espectacle de la nostra valentia o a la impressió d'un discurs més o menys vibrant?

No. Són incompatibles els interessos del jove burgès amb els del jove proletari. El front de la joventut serà un front fictici, mancat de vitalitat i de eficàcia.

El front de la joventut revolucionària, en canvi, promet portar a terme tot el que és propi de la joventut d'acord, però, sempre, amb un principi: Guanyar la guerra al feixisme i conquerir el govern per a la classe treballadora.

GRACIETA

Els combats desenrotllats avui a Madrid han estat duríssims

La dura jornada d'ahir

Madrid.—Després de la impressió d'ahir a la nit, molt poc o gens no ha variat la situació en aquests fronts.

L'operació iniciada per l'enemic el diumenge, operació de la qual ens venim ocupant des d'aquella data, segueix el seu curs. L'empenta de les columnes alemanyes és desesperada; i contra els propòsits que els facciosos persegueixen, resisteixen els nostres milicians, que obeeixen les ordres del comandament. La resistència s'organitzà en els llocs més convenients per a nosaltres fins a trobar el lloc més adequat per a deturar l'avanç, en el qual, sembla l'enemic es juga la paraula compromesa amb llurs aliats de més enllà de les fronteres.

Durant la nit i el matí s'ha combatut a tot el sector comprès entre El Plantio i Pozuelo, fins a les proximitats del tossal on s'asseu Aravaca. Les nostres bateries han disparat incansables hores i hores fins per allà dos quarts de dotze que ha cessat el foc.

L'operació continua vigorosa les primeres hores de la tarda i no és fàcil predir encara el resultat final, car aquestes operacions sempre estan sotmeses a contingències que poden variar qualsevol pronòstic. La nostra única afirmació és, per tant que els rebels ataquen amb vigoria amb tota mena d'elements i grans contingents humans, i els defensors de la República posen tot el seu coratge en la lluita.

Sobre Madrid s'ha observat aquest matí la presència d'alguns avions que desaparegueren poca estona després, sense dubte cap als fronts on per ara es concentra l'interès dels rebels.

Als sectors més propers el silenci ha estat gairebé absolut durant la nit. Observem que les tropes mercenàries segueixen, des del 7 de novembre, la tàctica de pressionar únicament per un sector determinat amb ànim de penetrar en forma de falca per aquell sector on creu la resistència més feble. Així ha passat unes vegades pel barri d'Usera, una altra pels Carabancheles, per la Casa de Campo o per la Ciutat Universitària; i fracassats els intents per tots aquests sectors, ha concebut la idea d'estendre el front del cercle o reforçar alguns dels sectors ja esmentats per a intentar un nou atac seriós sobre la capital de la República.

El temps, fins ara esplèndid, no trigarà a dificultar les operacions militars; i per altra banda l'aspecte internacional del problema espanyol no admet demores quan es debilitin algunes ajudes de les que fins ara han vingut rebent els facciosos.

A mitjans de la jornada d'avui persisteix el perill que venim apuntant en les darreres cròniques d'aquests dies. Un perill gens menyspreable, però tampoc de caràcter desesperat. Esperem l'hora del contraatac, que segurament frustrarà aquesta nova il·lusió de l'exèrcit «nacionalista».

Comunicat oficial de Marina i Aire

València.— Comunicat de Marina i Aire.

Les operacions de l'aviació lleial al front de Madrid han estat avui les següents:

De matinada, abans de l'alba, i guiats per senyals lluminosos, els nostres aparells bombardejaren intensament les posicions de l'enemic.

A dos quarts de deu del matí s'elevaren vint-i-sis caces amb la missió de contenir el bombardeig que començava a efectuar-se per l'enemic damunt Madrid. En arribar a l'altura de Barajas veieren nou "Junkers" que es retiraven després d'efectuat el bombardeig, encara que amb tant poc èxit que una gran part de les bombes varen caure a llurs pròpies línies. No arribaren a atrapar els "Junkers" els nostres caces, els quals hagueren de limitar-se a combatre amb els caces enemics, encara que sense resultat.

A tres quarts de quatre de la tarda foren bombardejats, per quinze aparells nostres, l'estació de Pozuelo i els seus voltants, i foren llançades quaranta-quatre bombes. Seguidament aquests aparells descendiren i, des de poca alçària, metrallaren les concentracions enemigues.

Tots aquests serveis es feren sense novetat per la nostra part.

A Andalusia fou bombardejada eficaçment l'estació d'Antequera.

Comunicat oficial de Guerra

Madrid.— Comunicat facilitat pel Ministeri de la Guerra.

FRONT DEL CENTRE.— Guadalajara. Les nostres tropes continuen fortificant les últimes posicions conquistades. Lleuger foc de fusell i metralladora en algunes línies, sense conseqüències per la nostra part.

Madrid. Durant tot el dia s'ha combatut intensament al front d'Aravaca. La lluita continua en els moments actuals i les nostres tropes segueixen lluitant amb braó per a refusar els atacs de l'enemic.

L'aviació de bombardeig adversària ha actuat sobre les nostres posicions i casc de Madrid. La nostra ha bombardejat igualment amb gran eficàcia les posicions enemigues, i ha metrallat les concentracions que ha observat.

A la resta dels sectors del front, intens foc de canó sense cap novetat.

Largo Caballero felicita els combatents de Madrid

València.— El President del Consell i ministre de la Guerra ha dirigit al cap dels cosos d'exèrcit del sector de Madrid, general Miaja, el següent telegrama:

"En assabentar-me pels comunicats oficials de V. E. i per les informacions que rebo de la conducta de les tropes que combaten al front de Madrid, les quals posen en la lluita tot el seu valor i entusiasme en la causa antifeixista, m'és grat felicitar a V. E., i fer-li present que faci arribar a tots quants combaten, la meua felicitació i els meus vots, així com en tot moment estic pendent d'atendre llurs necessitats, convençut que en llurs mans s'està forjant la victòria que tots desitgem i per la qual tots lluitem. Seguiu per aquest camí, amb la seguretat que la Pàtria haurà d'estimar l'heroic esforç que realitzen les vostres forces. Prego també a V. E., que faci constar la meua admiració a tots els que suporten l'acció del foc de l'enemic, sense prendre part en la lluita amb les armes a la mà i en els quals tenim els defensors més grans de l'esperit de Madrid i de la independència d'Espanya. — Afectuosament el saluda."

Un briós contraatac de les nostres forces

Madrid.— Durant tota la nit i el matí d'avui s'ha combatut durament al sector de Pozuelo-Humera, on s'ha desenrotllat un briós contraatac de les nostres forces. L'aviació i l'artilleria lleial bateren eficaçment les concentracions faccioses albirades al subsector d'Aravaca.

L'aviació rebel féu tres atacs contra les nostres posicions, les quals foren bombardejades sense eficàcia. Els caces lleials feren fugir els aparells rebels. L'enemic bombardejà intensament amb la seva artilleria el sector de la Ciutat Universitària, on aquest matí es portà a cap un atac que fou rebutjat i en el qual es causaren grans baixes als facciosos. Es confirma que les forces que realitzen tots aquests moviments als voltants de Madrid són alemanyes i que àdhuc vénen enquadrades en un comandament d'oficials també alemanys.

Al Nord de la ciutat les nostres forces han realitzat, amb ple èxit, una operació d'importància. Durant la tarda s'ha seguit combatent al sector d'Humera-Pozuelo. Respecte fins a quell moment, les operacions desenrotllades la nit passada i el matí d'avui, pot dir-se que han donat lloc al fet que es registrés un canvi considerable, favorable, per suposat, per la causa republicana i el poble espanyol als fronts de Madrid, on la situació semblava menys propícia en els darrers dies. Recolzant-se el nostre exèrcit en la gran moral combativa que l'anima en tot moment i que no l'ha abandonat ni un sol instant, s'han portat a cap operacions amb notoris resultats. L'enemic ha de replegar-se i cercar posicions definitives i cercar la manera d'evitar els estralls que li causa el foc constant de la nostra artilleria, la nostra aviació i els nostres propis combatents, que l'ataquen amb singular coratge i amb el propòsit decidit de desbaratar tots els plans que l'han portat fins als voltants de la capital. Persisteix el propòsit ferm que l'enemic tampoc no passi per aquesta part del front que s'assenta al llarg de Pozuelo. Ja ha començat a recular.

Als altres sectors del front de Madrid no s'han registrat operacions d'importància. Per Carabanchel i la Casa de Campo hi ha hagut lleugers tiroteigs, però més dèbils que en dies anteriors. Es noten clarament indicis de defalliment i vacil·lació als rengles rebels. L'artilleria enemiga ha dirigit els seus trets amb preferència a la nostra reraguarda, continuant causant dèbils a la capital. El Palau Nacional ha sofert considerablement a conseqüència d'un canoneig intens. Aquí es pot revelar també l'ànsia destructora que anima les forces invasores que, per ésser estrangeres, estimen que res no ténen a perdre a Espanya. El caràcter brutal d'aquesta lluita no serveix més que per a posar una vegada més de relleu l'increbantable propòsit dels combatents del poble de contenir les hordes feixistes.

Als fronts de la Sierra, segueix la situació sense transformació de cap mena, amb lleugers tiroteigs, però sense conseqüències. El mateix passa al Nord de Guadalajara, on l'actuació de les nostres forces es limita avui a una fortificació constant i a contenir els atacs de l'enemic, que eren naturalment esperats després de les derrotes que han sofert darrerament. Tots aquests contraatacs són rebutjats vigorosament i l'enemic no fa amb això altra cosa que augmentar les baixes amb les desfetes sofertes.

La situació, en general, es presenta bona per la causa de la democràcia i de la llibertat.

L'ESPURNA és l'òrgan de major difusió de les nostres comarques. Llegiu-lo i subscriuiu-vos-hi!!

Fareu tasca revolucionària!!